

Český model
amerického kongresu

Regulace telekomunikace

zpráva Výzkumné služby Kongresu

Michaela Dvořáková

1. Úvod

Ačkoliv existuje tolik typů médií, že je sotva možné všechny identifikovat, stát má již tradičně zájem regulovat ta média, která podle jeho názoru mohou mít vliv na co největší počet adresátů – masová média. I ta však podléhají velmi rozdílným stupňům regulace, což souvisí především s historickým vývojem a technologickou náročností jejich provozu. Otázka, jak by stát měl tradiční masová média (noviny, rádio, televize) regulovat, zůstává otevřenou po desítky let. V posledních letech se však přidala otázka nová – měl by se stát snažit o regulaci internetu?

1.1 Tradiční masová média

Noviny, tedy tisk, jsou nejstarším typem masových médií tak, jak je v současné době známe. Právě s ohledem na dobu svého vzniku a následného rozšíření podléhají dnes nejmenší regulaci ze všech masových médií. Americký zákonodárce pod vlivem prvního dodatku Ústavy neměl zájem regulovat jejich obsah a regulace týkající se vydávání tiskových médií tedy (i s ohledem na nízkou technologickou náročnost) podléhají minimální úpravě, která se pak týká především vlastnictví.

Rádio, přesněji řečeno rozhlas, se po svých pionýrských začátcích na přelomu 19. a 20. století rozšířil do komerční sféry až po první světové válce. Právě 20. léta se stala obdobím nevídaného rozkvětu, ale také naprostého chaosu, co se rádiového vysílání týče. Vznikaly profesionální stanice i naprosto amatérská vysílání, která se navzájem rušila ve frekvencích a kvůli tomu často musela měnit kanály, na kterých vysílala.ⁱ Kvůli neudržitelné situaci, která během pár let nastala, vznikla Federální rádiová komise (*Federal Radio Commission*, FRC), která měla především za úkol licencovat vysílací stanice a kontrolovat, zdali vysílají na frekvencích, které pro ně byly stanoveny. FRC vznikla na základě Zákona o rádiu (*Radio Act*) z roku 1927, který nahradil původní Zákon o rádiu z roku 1912.ⁱⁱ S počátkem 30. let, kdy bylo na základě pokusů s televizním vysíláním jasné, že technologický vývoj bude pokračovat tímto směrem, nahradila Federální rádiovou komisi nová agentura, která se do budoucna neměla soustředit jen na regulaci rozhlasu. Tou se na základě Zákona o komunikačních kanálech (*Communications Act*) z roku 1934 stala Federální komunikační komise (*Federal Communications Commission*, FCC), která funguje dodnes.

Když mluvíme o televizním vysílání, je třeba od sebe jasně odlišovat 3 typy,ⁱⁱⁱ což je zásadní pro rozbor jejich regulace. Skutečné vysílání (pozemní, tzv. *broadcastové*^{iv}), které je nejstarší a funguje na stejném principu jako rozhlas – tedy na vysílání a přijímání elektromagnetických vln otevřeným prostorem. Dále potom kabelové vysílání, které vzniklo o málo později z důvodu, že do odlehlých rurálních nebo těžko dostupných oblastí klasické televizní vysílání nedosáhlo. Vysílání kabelových stanic funguje na přenosu elektrických signálů koaxiálním kabelem. Třetím typem je pak satelitní vysílání. To se rozšířilo až v průběhu 80. let minulého století a dodnes hraje významnou roli. Pro označení tohoto typu média se používá zkratka DBS (*Direct Broadcast Satellite*). Z jeho povahy je zřejmé, že vzdálenost mezi stanicí a domácím přijímačem nehraje žádnou roli a dovoluje tedy sledovat televizní stanice z celého světa.

Na závěr je ještě třeba poznamenat, že co se regulace médií týče, v USA na rozdíl od většiny evropských států funguje tzv. jednoduchý systém, nikoliv duální. Všechna média jsou v soukromé sféře, neexistují veřejnoprávní či dokonce státní stanice. Stanice se pak od sebe liší účelem, za kterým vznikly – komerční či nekomerční (neziskové).^v

2. Federální komunikační komise

Jak je uvedeno výše, FCC byla založena roku 1934 jako nezávislá vládní agentura, nad níž vykonává dohled Kongres. Jejím úkolem je regulace mezistátní a mezinárodní komunikace prostřednictvím rádia, televize, kabelu (a bezdrátové sítě) a satelitu. Do její působnosti spadá všech 50 států, Kolumbijský distrikt (hlavní město) i americká teritoria.^{vi} Ačkoliv jejím hlavním účelem je v rámci regulace médií licencovat vysílací stanice a kontrolovat jejich fungování, FCC usiluje i o další, neméně důležité úkoly – podporu hospodářské soutěže na mediálním trhu, podporu ekonomiky, zajištění řádného využívání elektromagnetického spektra, ochrana a inovace komunikační infrastruktury a zajištění rozmanitého mediálního obsahu s důrazem na podporu místních vysílání.^{vii}

V současné době tvoří organizační strukturu FCC 7 úřadů a 11 kanceláří, mezi které je agenda pravomocí rozdělena. V čele FCC stojí 5 komisařů, z nichž jeden je ve funkci předsedy (v současné době je jím Tom Wheeler). Do funkcí je navrhuje prezident a podléhají schválení Senátu, přičemž maximálně 3 mohou být ze stejné politické strany (většinou ze stejné, jako prezident). Žádný ze jmenovaných komisařů nesmí mít osobní finanční zájem

v žádné z oblastí, které spadají do pravomocí FCC. Právě současný předseda Wheeler je dlouhodobě vystaven kritice kvůli střetu zájmů, protože dříve působil jako lobbista kabelového a bezdrátového průmyslu.^{viii}

2.1 Udělování licencí

FCC přiděluje licence rádiovým a televizním stanicím na dobu 8 let. Tato licence se neobnovuje automaticky, vždy je třeba zažádat o obnovení. Při obnovování licencí provádí FCC přezkum, zdali stanice splňuje všechny požadavky na obsah i technickou stránku vysílání. Tento přezkum může provádět i kdykoliv v době platné licence. Pokud stanice vhodné standardy nedodrží, může proti ní FCC podniknout tyto kroky: písemná výzva k nápravě, pokuta, udělení krátkodobé licence, odmítnutí prodloužení licence, odebrání stávající platné licence.^{ix}

Současný systém přidělování licencí funguje tak, že pokud zájemce zažádá o nabízenou volnou frekvenci vysílání jako jediný, splní požadavky týkající se zajištění technického provozu a obsahového materiálu a zaplatí příslušný poplatek, FCC mu licenci přidělí. Pokud ovšem o stejnou frekvenci, která je nabídnuta, má ve stejné lokalitě zájem i jiný subjekt, koná se aukce.^{x xi} Nelicencované vysílání je striktně zakázáno, jedinou výjimkou je amatérské rádiové vysílání, jehož dosah nepřesahuje 200 stop.^{xii} V dohledné době neplánuje FCC rozšířit pásmo pro AM a FM vysílání a je tedy pozastaveno přidělování nových, dosud neobsazených frekvencí.^{xiii}

3. Regulace broadcastových médií

Broadcastová média, tedy rádio a televize, která fungují na základě přenosu elektromagnetických vln z vysílače na přijímač otevřeným prostorem, podléhají nejvyšší míře regulace. Důvody jsou jednak historické – klasické vysílání bylo prvním způsobem přenosu elektronických masových médií. Vzhledem k rychlému komerčnímu rozšíření se stát obával ze šíření pro něj nevhodného obsahu. V tomto ohledu tedy obsah rádiového a televizního vysílání nebyl chráněn prvním dodatkem Ústavy tak přísně jako tisková média. Druhým důvodem přísnější regulace a kontroly obsahu, je technologický princip fungování broadcastových médií. Elektromagnetické spektrum frekvencí, na nichž mohou stanice vysílat, je omezené. Není tedy možno nechat nekonečný počet stanic vysílat na různých

frekvencích, jelikož by se do škály jednoduše nevešly. Nejvyšší soud v jednom ze svých rozhodnutí konstatoval, že v situaci, kdy chce vysílat víc subjektů než je volných frekvencí, je zbytečné přirovnávat práva vyplývající z prvního dodatku, tedy práva každého svobodně mluvit, psát či publikovat, k možnosti broadcastově vysílat. „*Vysílací frekvence jsou vzácným zdrojem, k jejichž regulaci a přidělování je příslušná pouze vláda.*“^{xiv} Tento přístup dal za vznik tzv. *scarcity rationale* doktríně, tedy doktríně, která odůvodňuje přísnou regulaci *broadcastových* médií právě omezeností spektra, ve kterém je možno vysílat.

3.1 Doktrína vyváženosti

Za doktrínu vyváženosti (*fairness doctrine*) se označuje přístup, jehož účelem měla být férovost a informační vyváženost vysílaného obsahu. Vycházela právě z důvodů, že vysílací stanice čerpají ekonomicky vzato vzácný zdroj (tedy frekvence z onoho spektra), který je „veřejným majetkem“. Stanice byly pod vlivem této politiky povinny kontroverzní a citlivá témata pokrývat objektivně, bez jednostranného politického zabarvení a s možností vyjádření názorových rozdílností. Také byly povinny vlastním úsilím zjišťovat a zpravodajsky pokrývat témata, která v místních komunitách hrála významnou roli – to se postupem času stalo i podmínkou pro obnovení licence k vysílání.^{xv} Především s rozvojem kabelového a satelitního vysílání, na která se tato doktrína nevztahovala, byly na broadcastové stanice kladeny nesnesitelné požadavky, které jim silně ztěžovaly možnost boje s novou konkurencí. V rámci Reaganovy administrativy bylo tedy v 80. letech od této doktríny upuštěno. Stejně tak bylo právě s ohledem na nové technologické možnosti, jejichž rozsah nebyl omezený, částečně upuštěno i od doktríny vzácnosti elektromagnetického spektra. Dalším krokem, který upuštění od této politiky podpořil, byl regulovaný přechod z analogového vysílání k digitálnímu, který poskytl několikanásobně širší využití škály vysílacích frekvencí.

Zákon o telekomunikacích z roku 1996 výše uvedené směřování reflektoval a pokusil se o deregulaci broadcastových médií. Účelem byla podpora jejich konkurenceschopnosti vůči kabelovým a satelitním vysíláním. Stanicím byla nadále ponechána povinnost zajistit, že jejich vysílání bude sloužit veřejnému zájmu.^{xvi}

3.2 Provozování broadcastových médií

Zákon o telekomunikacích z roku 1996 přinesl i kontroverzní novinku, a to výrazné omezení pravidel týkajících se vlastnictví různých typů médií. V současnosti je možno, aby jeden subjekt byl vlastníkem médií různého typu (např. broadcastová/kabelová, televize/rádio apod.). To se však neobejde bez výjimek – jeden subjekt nemůže být vlastníkem broadcastové stanice s plnohodnotným vysíláním a zároveň denního tištěného média. S ohledem na snahu zachovat názorovou rozdílnost mediálního obsahu a podporu místních vysílání a hospodářské soutěže se na mediálním trhu nadále uplatňují pravidla, jaký procentuální podíl může jeden subjekt na daném trhu maximálně zaujímat. Zajímavá situace je u vlastnictví celostátních televizních stanic – zatímco na společnosti, které provozují vysílání skrze satelit, není stanoven žádný limit, *broadcastová* média vlastněná jedním vlastníkem nesmějí překročit hranici 39 % (z celkového počtu domácností smějí své vysílání „dodávat“ maximálně do 39 % z nich).^{xvii} FCC explicitně zakazuje fúzi televizních stanic ABC, CBS, Fox a NBC.^{xviii} Dalším požadavkem, který je na provozovatele broadcastových stanic a kabelových common-carrier systémů^{xix} kladen, je ten, že FCC udělí licenci pouze americkým občanům, americkým společnostem anebo cizím společnostem, jejichž alespoň 80% podíl vlastní Američané.^{xx}

Kromě požadavků na vlastnickou strukturu a náročná technická specifika jsou vysílací stanice částečně regulovány i ve svém obsahu. I v tomto ohledu jsou *broadcastová* média znevýhodněna. Krom toho, že oproti provozovatelům kabelového vysílání čerpají omezené zdroje onoho elektromagnetického spektra, je důvodem tohoto znevýhodnění fakt, že přijímat broadcastová (tedy klasicky vysílaná) média mohou všichni uživatelé, kteří mají přijímač (televizi, anténu a dekodér). Oproti tomu domácnosti, které chtějí přijímat kabelové nebo satelitní vysílání, se společností, které je provozují, musejí „upsat“ a platit.^{xxi} Ačkoliv se může zdát, že tento rozdíl je nepatrný a ve věci obsahu vysílání by tedy neměl hrát zásadní roli, není tomu tak. FCC dlouhodobě zdůrazňuje, že na *broadcastové* vysílání může uživatel snadněji narazit, protože k jeho přijímání nemusí splnit náročnější podmínky. Tím je ohrožen například mravní vývoj dítěte, které si může samo pustit televizi. Agentura však opomíjí, že tvrdá většina amerických domácností přijímá i kabelové či satelitní vysílání^{xxii} (pouze na klasické vysílání spoléhalo v roce 2013 méně než 7 % amerických domácností^{xxiii}).

Nadále regulaci obsahu *broadcastu* považuje za účelnou a odmítá rozpor s Prvním dodatkem Ústavy, tedy svobodou slova a projevu.

O jaká omezení obsahu broadcastového vysílání se jedná? Je hned několik různých druhů. Některá se vztahují i na kabelové vysílání a DBS, jako například přísný zákaz vysílat reklamy podporující kouření a prodej cigaret. Oproti tomu například zákaz vysílání nelegálně získaných telefonických nahrávek se vztahuje pouze na broadcast.^{xxiv} Mezi kontroverznější omezení týkající se obsahu *broadcastových* vysílání patří regulace nemravnosti (*indecenty*)^{xxv}. Ačkoliv cenzurování vysílaného obsahu je obecně považováno za rozpor se svobodou projevu, FCC je oprávněna pokutovat nevhodný a nemorální obsah. Většinou je to založeno na podmínce, že se stanice již v minulosti provinila a nesjednala nápravu, kterou by tomu do budoucna předcházela, ovšem na základě zákona o vymáhání mravnosti v broadcastovém vysílání^{xxvi} je možno pokutovat i ojedinělý výskyt hrubě nemravného obsahu, a to až do výše 325 000 USD (dříve bylo 32 500 USD).^{xxvii} Tato omezení se nevztahují pouze na dobu od 10 hodin večer do 6 hodin do rána (označováno jako bezpečný čas, *safe harbor*), kdy je dle FCC nejmenší šance, že by vysílání mohly sledovat nezletilé děti, jejichž mravní vývoj by byl ohrožen. Stejná omezení se týkají i rouhavého (bezbožného) materiálu vysílání.^{xxviii}

Kromě zákazů, co stanice nesmějí vysílat, má FCC na provozovatele broadcastu i určité požadavky, které se týkají obsahu vysílání. Ačkoliv nikdo nemá vymahatelné právo na prostor ve vysílání, v době před federálními volbami jsou provozovatelé broadcastu a satelitu povinni poskytnout stejný prostor pro všechny kandidáty. Pokud tedy prodají část vysílacího času jednomu, musejí stejnou část vysílacího času nabídnout i všem ostatním kandidátům, kteří jej mohou a nemusejí přijmout.^{xxix xxx} *Broadcast*, satelit i kabeloví provozovatelé mají přísně zakázáno cenzurovat jakékoliv výroky kandidátů. Provozovatelé broadcastových stanic (komerčních i nekomerčních) jsou dále povinni zařadit do vysílaného obsahu programy určené pro děti – ty musejí mít vzdělávací a informativní charakter. Tuto povinnost stanovil Kongres roku 1990 a klade na programy pro děti tyto požadavky: program má informativní povahu, je vysílán v rozmezí 7:00 – 10:00 každý týden a trvá alespoň 30 minut.^{xxxi}

3.3 Budoucnost broadcastového vysílání

Zanikne tradiční broadcast v příštích letech? Měl by se stát snažit o jeho podporu? Prozatím se v rámci regulace televizního vysílání udržuje status quo. Jasně však je, že s koncem broadcastového vysílání by byl i konec neplacené televizi, protože by na trhu zůstaly jen společnosti, které si za dodávání vysílání nechávají platit. Trend posledních let však konci broadcastu nenasvědčuje, i když význam tradičního vysílání je markantně menší než byl v dřívějších dekádách. Počet domácností spoléhajících na neplacené *broadcastové* vysílání roste (z roku 2013 na rok 2014 téměř o 3 %) na úkor placených televizních služeb.^{xxxii}

4. Internetová neutralita

Jestli je v oblasti regulace médií něco skutečně žhavým tématem, je to právě diskuze o síťové neutralitě (*net neutrality*). Síťová neutralita znamená neutralitu v obsahu vyhledávání a přenosu. Jednoduše řečeno, zastánci neutrality odmítají, aby si servery mohly připlatit za „upřednostněn“ svého obsahu rychlejším přístupem. Snaží se tedy zajistit, aby žádný server neměl prioritní právo a oproti ostatním webům nebyl zvýhodněn. V současné době je internetová neutralita základním principem fungování internetu – svobodný a neomezený přístup k informacím. Hlavním ohniskem diskuze se však stala debata nad tím, jestli by se stát vůbec měl angažovat v regulaci internetu a určovat provozovatelům internetových služeb svá pravidla.

Téma síťové neutrality se objevovalo již delší dobu, na povrch pořádně vykryštovalo až v roce 2007. FCC obvinila společnost Comcast, že úmyslně zpomaluje přenos dat z určitých serverů ve prospěch jiných. Agentura společnost vyzvala, aby takového jednání do budoucna zanechala pod pohrůzkou pokuty. Comcast se však proti rozhodnutí FCC odvolala s odůvodněním, že není v pravomoci FCC tuto oblast regulovat, k čemuž se soud přiklonil.^{xxxiii} FCC totiž provozovatele širokopásmového (*broadband*)^{xxxiv} připojení tradičně klasifikuje jako poskytovatele informačních služeb (*information service*) a nikoliv jako dodavatele veřejných služeb (*common carrier*), kam spadají telekomunikace. Souvisí to se snahou Bushovy administrativy o co nejmenší regulaci poskytovatelů internetového připojení za účelem inovace a investování do infrastruktury sítě. FCC nemá totiž nad informačními službami přímou pravomoc regulace, ale pouze podpůrnou – uplatní se jen v nejnutnějších případech. FCC však po rozhodnutí soudu dala jasně najevo, že má v plánu síťovou neutralitu bránit.

V roce 2011 tedy vydala soubor pravidel, kterými se společnosti provozující internetové připojení mají řídit – pravidla otevřeného internetu (*Open Internet Rules*). Těmi byla povinnost provozovatelů dbát na transparentnost provozu, zákaz blokace jednotlivých serverů a zákaz bezdůvodné diskriminace. Dodržování těchto pravidel hodlala FCC vymáhat, což odmítla společnost Verizon. Podala k soudu stížnost, že FCC není k vymáhání těchto pravidel na poskytovatelích širokopásmového připojení pravomocná. Soud se vyslovil, že obecně by FCC pravomocná byla, ovšem zařazením širokopásmového internetového připojení do typu *information service* namísto *common carriers* se o tuto možnost připravila.^{xxxv} Ani po tomto rozhodnutí se však agentura ve své snaze ochránit internetovou neutralitu nevzdala a na jaře roku 2014 přišla, v naprosto obměněném složení, s novým návrhem, který měl být v souladu s dosavadní judikaturou.

4.1 Válka o svobodu internetu

Ačkoliv současný předseda Wheeler nový návrh představoval jako něco, co sítíovou neutralitu ochrání, není možno si nepovšimnout, že je návrh v naprostém rozporu s tím, co FCC v rámci internetové neutrality prosazovala^{xxxvi} (samozřejmě v jiném politickém složení a za jiné administrativy). Fungování navrhovaného systému bylo přirovnáno k dálnici, kde jeden jízdní pruh je pro rychlá auta a druhý pro superrychlá auta.^{xxxvii} Rychlost spojení se servery, které by si nepřiplatily, by zůstala stejná; rychlost spojení s upřednostňovanými servery, tedy těmi, které za tuto službu provozovatelům zaplatily, by se výrazně zvýšila. Pro uživatele by se tedy stalo užívání webů, které by zvolily placené upřednostnění, komfortnějším. Odpůrci zastávali názor, že taková úprava by dovolila velkým společnostem získat na internetu silnější postavení na úkor malých, které by neměly finance na zaplacení prioritního poplatku.^{xxxviii}

FCC představila ještě druhou možnost, kterou se v cestě za sítíovou neutralitou vydat. Tím bylo přehodnocení širokopásmového připojení z *information service* na *common carrier*, tedy jako telekomunikační službu. To by znamenalo, že by FCC získala přímou pravomoc nad regulací provozovatelů širokopásmového připojení. Tuto variantu podporoval i Prezident Barack Obama, který ji označil za skutečné zachování neutrality obsahu na internetu. Na FCC kladl opakovaně důraz, aby za tímto účelem přijala striktní pravidla.^{xxxix} Kritici této varianty však upozorňovali, že by spotřebitele výrazně finančně zatížila. Pokud by totiž FCC převzala regulaci nad poskytovateli širokopásmového připojení, tak by se na ně nově vztahovaly i

poplatky a daně, které by se promítly do cen zákazníkům – dle některých odhadů by se částka, kterou uživatel za internetové připojení ročně platí, mohla zvýšit až o 84 USD.^{xi}

FCC na svých webových stránkách zaregistrovala více než 4 miliony komentářů ve veřejné diskuzi o síťové neutralitě. Některé známé servery (Twitter, Netflix, Tumblr a další) upozorňovaly na riziko celkového zpomalení připojení neprioritních webů, oproti tomu společnosti poskytující širokopásmové připojení návrh FCC jasně podporovaly.

4.2 Rozhodnutí FCC

Dne 26. 2. 2015 ohledně síťové neutrality FCC konečně rozhodla o cestě, jak zachovat neutralitu internetu. Poměrem 3:2 hlasům (podle politických příslušností) komisaři zvolil variantu přehodnocení širokopásmového připojení jako telekomunikační služby namísto služby informační^{xii} – internet je tedy nově klasifikován jako *common carrier* podle sekce 706 zákona o telekomunikacích a stal se tedy veřejným statkem. FCC také přijala nová pravidla otevřeného internetu: zákaz blokace zákonného obsahu, zákaz omezování nebo zpomalování přístupu k zákonnému obsahu na konkrétních serverech a zákaz placeného upřednostňování obsahu serverů (*no blocking, no throttling, no paid prioritization*).^{xiii}

Je však třeba brát v úvahu, že politické složení FCC hraje v jejím fungování výraznou roli. Jak upozorňují někteří komentátoři,^{xiiii} po volbách v roce 2016 může být situace skutečně velmi odlišná, a stejně tak se může zásadně změnit rozhodování FCC v této oblasti. V cestě za skutečným zachováním neutrality a otevřenosti internetu by tedy bylo jen záhodno, aby Kongres, ve kterém zasedají členové obou politických stran, přijal zákon, který do budoucna síťovou neutralitu pojistí lépe.^{xlv}

5. Zdroje

395 U.S. 367. Red Lion Broadcasting vs FCC. 1969. Dostupné z:
<http://caselaw.lp.findlaw.com/scripts/getcase.pl?court=US&vol=395&invol=367>

ALBANESIUS, C. Why 2015 May Be The Year We Solve Net Neutrality. In: *PC Magazine*. February 2015.

Consumer Electronics Association. *Only Seven Percent of TV Households Rely on Over-the-Air Signals, According to CEA Study* [online]. 30. 7. 2013. [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.ce.org/News/News-Releases/Press-Releases/2013-Press-Releases/Only-Seven-Percent-of-TV-Households-Rely-on-Over-t.aspx>

Federal Communications Commission. *What we do* [online]. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/what-we-do>

Federal Communications Commission. *How to apply for a radio or television broadcast station* [online]. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/how-apply-radio-or-television-broadcast-station>

Federal Communications Commission. *Consumer Guide. FCC's Rules of the Broadcast Ownership Rules* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://transition.fcc.gov/cgb/consumerfacts/reviewrules.pdf>

Federal Communications Commission. *Obscenity, Indecency and Profanity* [online]. [cit. 12. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/obscenity-indecency-and-profanity>

Federal Communications Commission. *Consumer Guide. The FCC and Freedom of Speech* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://transition.fcc.gov/cgb/consumerfacts/freespeech.pdf>

Federal Communications Commission. *The open internet* [online]. [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/open-internet>

How Stuff Works. *How FCC Auctions Work* [online]. [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: <http://electronics.howstuffworks.com/fcc-auction2.htm>

Mashable. *How Net Neutrality and the FCC Affects You* [online]. 15. 5. 2014 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=FFmaOI2WuRU>

MORAVEC, V. Veřejné rozhlasové vysílání (public broadcasting) v USA [online]. *Svět rozhlasu*, 2000, č. 4. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: http://media.rozhlas.cz/_binary/02179242.pdf

Museum of Broadcast Communications. *Fairness Doctrine* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.museum.tv/eotv/fairnessdoct.htm>

nScreenMedia. *Over-the-air TV households grow 10% in last year* [online]. 10. 9. 2014 [cit. 17. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.nscreenmedia.com/air-tv-households-grow-10-last-year/>

PACKARD, A. *Digital media law*. 2nd edition. Somerset: John Wiley & Sons. 2012.

SPIWAK, L. J. What Are the Bounds of the FCC's Authority over Broadband Service Providers?—A Review of the Recent Case Law. In: *Journal of Internet Law*. 2015, vol. 18, n. 7. p. 24.

The Guardian. *Obama to appoint cable industry lobbyist Tom Wheeler as FCC head* [online]. 1. 5. 2013. [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.theguardian.com/world/2013/may/01/obama-tom-wheeler-fcc>

The New York Times. *F.C.C., in a Shift, Backs Fast Lanes for Web Traffic* [online]. 23. 4. 2014 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/2014/04/24/technology/fcc-new-net-neutrality-rules.html>

The New York Times. *Obama Asks F.C.C. to Adopt Tough Net Neutrality Rules* [online]. 10. 11. 2014 [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/2014/11/11/technology/obama-net-neutrality-fcc.html? r=0>

The Washington Post. *Study: Strong net neutrality rules could cost you \$84 a year or more in new fees* [online]. 1. 12. 2014 [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.washingtonpost.com/blogs/the-switch/wp/2014/12/01/study-strong-net-neutrality-rules-could-cost-you-84-a-year-or-more-in-new-fees/>

U. S. News. *What Net Neutrality Means for Netflix, Xbox and Skype* [online]. 2. 3. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/news/articles/2015/03/02/what-net-neutrality-means-for-netflix-xbox-and-skype>

U. S. News. *FCC Enacts Title II Net Neutrality Rules With Partisan Votes* [online]. 26. 2. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/news/articles/2015/02/26/fcc-enacts-title-ii-net-neutrality-rules-with-partisan-vote?int=9b9e08&int=9b5908>

U. S. News. *How to Really Preserve the Open Internet* [online]. 12. 3. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/opinion/economic->

intelligence/2015/03/12/congress-can-preserve-open-internet-better-than-fcc-net-neutrality-rules

ⁱ MORAVEC, V. Veřejné rozhlasové vysílání (public broadcasting) v USA [online]. *Svět rozhlasu*, 2000, č. 4, s. 40. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: http://media.rozhlas.cz/_binary/02179242.pdf

ⁱⁱ Tamtéž.

ⁱⁱⁱ Nutno poznamenat, že se v posledních letech objevuje ještě 4. nový typ, tzv. „telco.“ Poskytují jej provozovatelé telefonních služeb přenosem přes optická vlákna – fungování je tedy velmi podobné jako u kabelového vysílání.

^{iv} Přesnější je používat termín „over-the-air broadcast“, pro účely tohoto dokumentu však budeme používat jen broadcast.

^v MORAVEC, V. Veřejné rozhlasové vysílání (public broadcasting) v USA [online]. *Svět rozhlasu*, 2000, č. 4, s. 38. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: http://media.rozhlas.cz/_binary/02179242.pdf

^{vi} Federal Communications Commission. *What we do* [online]. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/what-we-do>

^{vii} Tamtéž.

^{viii} The Guardian. *Obama to appoint cable industry lobbyist Tom Wheeler as FCC head* [online]. 1. 5. 2013. [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.theguardian.com/world/2013/may/01/obama-tom-wheeler-fcc>

^{ix} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 54.

^x How Stuff Works. *How FCC Auctions Work* [online]. [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: <http://electronics.howstuffworks.com/fcc-auction2.htm>

^{xi} FCC nelicencuje pouze *broadcastové* stanice – do jejich pravomocí spadá i regulace bezdrátových sítí využívaných pro účely mobilních služeb. V lednu 2015 se konala aukce v rámci alokace AWS-3 sítě – tato aukce vydělala rekordních 44,9 miliard USD, které jdou do federálního rozpočtu.

^{xii} Federal Communications Commission. *How to apply for a radio or television broadcast station* [online]. [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/how-apply-radio-or-television-broadcast-station>

^{xiii} Tamtéž.

^{xiv} 395 U.S. 367. *Red Lion Broadcasting vs FCC*. 1969. Dostupné z: <http://caselaw.lp.findlaw.com/scripts/getcase.pl?court=US&vol=395&invol=367>

^{xv} Museum of Broadcast Communications. *Fairness Doctrine* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.museum.tv/eotv/fairnessdoct.htm>

^{xvi} Tamtéž.

^{xvii} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 55.

^{xviii} Federal Communications Commission. *Consumer Guide. FCC's Rules of the Broadcast Ownership Rules* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://transition.fcc.gov/cgb/consumerfacts/reviewrules.pdf>

^{xix} Common-carrier systém je požadavek na provozovatele kabelového vysílání, aby dodávali ve své nabídce programů i místní broadcastové stanice a jejich vysílání. Účelem je podpora místních stanic.

^{xx} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 54.

^{xxi} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 52-53.

^{xxii} Valná většina amerických domácností spoléhá na tzv. *multichannel video programming* distributory, tedy společnosti, které dodávají jak DBS, tak kabelové vysílání, vysílání místních stanic a některá bezdrátová vysílání, jako například od společnosti Verizon nebo AT&T.

^{xxiii} Consumer Electronics Association. *Only Seven Percent of TV Households Rely on Over-the-Air Signals, According to CEA Study* [online]. 30. 7. 2013. [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.ce.org/News/News-Releases/Press-Releases/2013-Press-Releases/Only-Seven-Percent-of-TV-Households-Rely-on-Over-t.aspx>

^{xxiv} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 61.

^{xxv} FCC pojem „indecenty“ vysvětluje takto: "language or material that, in context, depicts or describes, in terms patently offensive as measured by contemporary community standards for the broadcast medium, sexual or excretory organs or activities." Federal Communications Commission. *Obscenity, Indecency and Profanity* [online]. [cit. 12. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/obscenity-indecency-and-profanity>

- ^{xxvi} Broadcast Decency Enforcement Act of 2005
- ^{xxvii} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 66.
- ^{xxviii} Federal Communications Commission. *Consumer Guide. The FCC and Freedom of Speech* [online]. [cit. 13. 3. 2015]. Dostupné z: <http://transition.fcc.gov/cgb/consumerfacts/freespeech.pdf>
- ^{xxix} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 57.
- ^{xxx} Nemusí se jednat přímo o volební spot, stačí jakýkoliv obsah, který by kandidáta mohl zvýhodnit. Například v době kandidatury Ronalda Reagana na prezidenta televizní stanice nevysílaly filmy, ve kterých dříve hráli.
- ^{xxxi} PACKARD, A. *Digital media law*. John Wiley & Sons. 2012, s. 60.
- ^{xxxi} nScreenMedia. ***Over-the-air TV households grow 10% in last year*** [online]. 10. 9. 2014 [cit. 17. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.nscreenmedia.com/air-tv-households-grow-10-last-year/>
- ^{xxxiii} ALBANESIUS, C. Why 2015 May Be The Year We Solve Net Neutrality. In: *PC Magazine*. February 2015.
- ^{xxxiv} Širokopásmové připojení je moderní fungování internetového připojení, které oproti dřívějšímu „vytáčenému“ připojení dovoluje uživateli přenos mnohonásobně většího objemu dat.
- ^{xxxv} SPIWAK, L. J. What Are the Bounds of the FCC’s Authority over Broadband Service Providers?—A Review of the Recent Case Law. In: *Journal of Internet Law*. 2015, vol. 18, n. 7. p. 24.
- ^{xxxvi} **The New York Times. *F.C.C., in a Shift, Backs Fast Lanes for Web Traffic*** [online]. 23. 4. 2014 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.nytimes.com/2014/04/24/technology/fcc-new-net-neutrality-rules.html>
- ^{xxxvii} Mashable. ***How Net Neutrality and the FCC Affects You*** [online]. 15. 5. 2014 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=FFmaOl2WuRU>
- ^{xxxviii} U. S. News. *What Net Neutrality Means for Netflix, Xbox and Skype* [online]. 2. 3. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/news/articles/2015/03/02/what-net-neutrality-means-for-netflix-xbox-and-skype>
- ^{xxxix} The New York Times. *Obama Asks F.C.C. to Adopt Tough Net Neutrality Rules* [online]. 10. 11. 2014 [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: http://www.nytimes.com/2014/11/11/technology/obama-net-neutrality-fcc.html?_r=0
- ^{xl} The Washington Post. *Study: Strong net neutrality rules could cost you \$84 a year or more in new fees* [online]. 1. 12. 2014 [cit. 15. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.washingtonpost.com/blogs/the-switch/wp/2014/12/01/study-strong-net-neutrality-rules-could-cost-you-84-a-year-or-more-in-new-fees/>
- ^{xli} U. S. News. *FCC Enacts Title II Net Neutrality Rules With Partisan Votes* [online]. 26. 2. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/news/articles/2015/02/26/fcc-enacts-title-ii-net-neutrality-rules-with-partisan-vote?int=9b9e08&int=9b5908>
- ^{xlii} Federal Communications Commission. *The open internet* [online]. [cit. 14. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.fcc.gov/guides/open-internet>
- ^{xliii} U. S. News. *How to Really Preserve the Open Internet* [online]. 12. 3. 2015 [cit. 16. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.usnews.com/opinion/economic-intelligence/2015/03/12/congress-can-preserve-open-internet-better-than-fcc-net-neutrality-rules>
- ^{xliv} Zastánci rozhodnutí FCC se právě kroků Kongresu děsí. Viz: Free press. *The Many Ways Congress Could Mess Up Net Neutrality*. [online]. 16. 3. 2015 [cit. 17. 3. 2015]. Dostupné z: <http://www.freepress.net/blog/2015/03/16/many-ways-congress-could-mess-net-neutrality>